

так і фінансування муніципальної поліції в Україні буде можливим лише за умови розвинутої економіки місцевого рівня.

Література:

1. Гусаров С.М. Правоохоронна функція та правоохоронна діяльність як складові правової держави//матеріали Міжнародної науково-практичної конференції ХНУВС 13.11.2015: [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://univd.edu.ua/general/publishing/konf/94.pdf>
2. Європейська хартія про місцеве самоврядування 1985 року // Віче. — 1993. - № 6.
3. Конституція України : закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 30. - Ст. 141.
4. Про місцеве самоврядування: закон України від 21 травня 1997 р. № 280. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>.
5. Подоляка А.М. Місьцеве самоврядування в охороні громадського порядку//Держава та регіони, Серія: Право 2009 р., № 2, с. 85-88.
6. Губанов А.В. Полиция государств Западной Европы: основные черты организации и деятельности: [учеб. пособие] / А.В.Губанов - М.: ВНИИ МВД СССР, 1990. - 64 с.
7. Когут Я.М. Організація системи охорони громадського порядку поліцією Європейських країн [Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Nvlduvs/2009_1/09kumpryk.pdf.
8. Проневич О. С. Моделі управління поліцією: аналіз зарубіжного досвіду / О. С. Проневич // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності: зб. наук. праць. – 2009. – № 1. – с. 145–167.

Ведмідський
Олександр Володимирович,
директор ННІ ПОЗН
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ПОНЯТТЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ

Забезпечення правопорядку є однією із найважливіших функцій держави, належне виконання якої обумовлює розвиток демократичних засад життєдіяльності суспільства, утвердження принципу соціальної справедливості, реальних гарантій прав і свобод громадян. У даному контексті належна охорона правопорядку в державі значною мірою є результатом ефективного державного управління та здійснення правосуддя.

Формування громадянського суспільства, розбудова України як правової, демократичної, соціальної держави пов'язані з проведенням масштабної правової реформи, наслідком якої має бути поза іншим

забезпечення балансу між необхідністю забезпечення захисту конституційних прав, свобод і законних інтересів людини та громадянина і діяльністю щодо підтримання громадського порядку різними установами, як державними, так і не державними.

Загалом, поняття «адміністративно-правове забезпечення», його складові елементи - «забезпечення», «правове забезпечення» як правові категорії широко використовується у юридичній літературі, однак на сьогодні не вироблено загальноприйнятого підходу до визначення змісту таких термінів.

Передусім слід зазначити, що відповідно до словників «забезпечити» означає створити надійні умови для здійснення чого-небудь; гарантувати щось; захищати, охороняти кого-, що-небудь від небезпеки [1, с. 281]; під поняттям «забезпечення» розуміють генерування повного і достатнього комплексу умов, необхідних для здійснення чогось та гарантії будь-чого [2, с. 291; 724].

Суттєвим здобутком для формулювання поняття «забезпечення» та визначення його змісту в рамках юридичної науки, є дослідження вчених які займалися проблемами «забезпечення прав людини» та «правового забезпечення» відносно різноманітних сфер життєдіяльності держави і суспільства.

Великий тлумачний словник під редакцією В.Т. Бусела визначає поняття правого забезпечення як сукупності правових норм, що регламентують правові взаємини та юридичний статус [3, с.375].

Аналіз юридичної літератури, поряд з викладеним, також свідчить і про відсутність загальноприйнятого підходу до визначення терміну «адміністративно-правове забезпечення».

Так, після вказівки на необхідність виокремлення, у рамках науки адміністративного права, самеадміністративно-правової природи феномену«забезпечення» І.О. Ієрусалімова пропонує власне розуміння того, що має включати в себе поняття «адміністративно-правового забезпечення»стосовно прав людини: «Таким чином, адміністративно-правове забезпечення передбачає насамперед регулювання за допомогою норм адміністративного права суспільних відносин, що виникають для та в процесі реалізації прав і свободлюдини та громадянина, вплив на них з допомогою передбачених законодавством елементів.Крім того, для адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини та громадянинаважливим засобом виступає реалізація норм адміністративного права. Причому тут важливі усіспособи реалізації і використання, коли громадянин сам скористається засобами реалізації, і додержання та виконання норм, а особливо – застосування певних норм адміністративного права зметою надання можливості громадянину отримати право. Складовою частиною адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини та громадянина є гарантії їх реалізації, під якимирозуміються умови, засоби,

способи, які забезпечують здійснення у повному обсязі і всебічну охорону прав і свобод особи...» [4, с. 83]. На думку К.В. Степаненка, адміністративно-правове забезпечення прав і свобод громадян України слід розглядати як систему їх гарантування з боку органів державної влади, яка функціонує у правовому режимі і до якої входять такі елементи, як компетенція, охорона, захист, а також створення необхідних умов для реальної реалізації людиною та громадянином своїх прав і свобод за допомогою адміністративних засобів. У той же час елементи адміністративно-правового забезпечення (компетенція, охорона, захист, відновлення порушеного права) спрямовані на регулювання за допомогою норм адміністративного права суспільних відносин, що виникають у процесі та для реалізації прав і свобод громадян України [5. С.173-174].

У свою чергу Колесников Є.Є. надає узагальнююче розуміння поняття «адміністративно-правове забезпечення, як здійснюваного державою за допомогою спеціального механізму упорядкування суспільних відносин, їх юридичне закріплення, охорона, реалізація і розвиток [6].

У даному контексті зміст адміністративно-правового забезпечення правопорядку, на нашу думку, визначають наступні складові:

по-перше, встановлення правил поведінки, а також заборон у певних сферах суспільного життя;

по-друге, визначення моделі правопорядку;

по-третє, виокремлення гарантій забезпечення правопорядку у вигляді застосування заходів публічної відповідальності та інших примусових заходів.

Література:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел]. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003. – 1440 с.
2. Александрова З. Е. Словарь синонимов русского языка: около 9000 синонимических рядов / З. Е. Алек сандрова. [под ред. Л. А. Чешко]. – [изд.5-е, стереотип.]. – М.: Рус. язык, 1986. – 600 с.; Словарь русского языка: в 4 т. – М.: ГИИС, 1957. –Т. II [К-О]. – 1958. – 1013 с.
3. Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Бусел В. Т. – Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. – 1728 с.
4. Іерусалімова І. О. Механізм адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини та громадянина: дис. ...кандидата юрид. наук: 12.00.07 /Ірина Олександрівна Іерусалімова — Київ – 2006 –205 с.
5. Степаненко К.В. Деякі аспекти адміністративно-правового забезпечення прав і свобод громадян України за кордоном : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції [“Удосконалення діяльності органів внутрішніх справ з попередження й розкриття злочинів та інших правопорушень”], (Запоріжжя, 2 листопада 2007 р.) / Юридичний ін-т МВС України. — Запоріжжя. : Юридичний ін-т МВС України, 2007. — Ч. 2. — с. 172–175.
6. Колесников Є. Є. Поняття та особливості адміністративно-правового забезпечення захисту прав споживачів / Є. Є. Колесников // Форум права. – 2011. – № 2. – с. 432–438 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2011-2/11keezpc.pdf>